

Nr 251.

Av herr **Holmbäck**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pension åt vissa i statens tjänst anställda personer.

I propositionen nr 77 har Kungl. Maj:t föreslagit att e. o. bibliotekarien vid universitetsbiblioteket i Uppsala professorn Erik Eskil Gunnar Ekholm skall äga att utöver honom författningsenligt tillkommande pension uppbära en tilläggs pension till sådant belopp att hans sammanlagda pensionsförmåner komma att uppgå till hel pension för befattning i lönegrad Ca 26. Förslaget innebär att Ekholm skall äga uppbära pension som läroverksadjunkt. Det tillägg han skulle erhålla utöver honom såsom biblioteksman tillkommande pension skulle komma att uppgå till mellan 1100 och 1150 kronor.

Ekholm har under 42 år varit tjänsteman vid universitetsbiblioteket. Framför allt har han emellertid varit verksam som vetenskapsman. För 34 år sedan förordnades han till docent vid universitetet i nordisk och jämförande fornkunskap, vilken befattning han ännu innehar. Under sin docenttid har han uppehållit professur i 7 1/2 år, och han har under ytterligare 4 1/2 år uppehållit hälften eller mera av den med professur förenade undervisningsskyldigheten. Under sex år har han innehaft forskarstipendium, vars erhållande förutsätter särskilt framstående vetenskapliga meriter. Han har författat ett stort antal arbeten av arkeologiskt innehåll och varit uppförd på förslag till professur. Han erhöll 1939 professors namn.

Redan vad nu angivits torde ge vid handen att Ekholms stora meriter motivera en högre pension än som nu föreslagits. Större akademiska konsistoriet i Uppsala har hemställt om utverkande åt Ekholm av en tilläggs pension av den storlek att Ekholms sammanlagda pensionsförmåner komme att motsvara pension åt ordinarie professor, och till denna hemställan har universitetskanslern anslutit sig. Att pensionen nu föreslagits skola utgå med samma belopp som till en läroverksadjunkt vilar på ett förslag av statskontoret, vilket därvid utgått från den pension, som tidigare beviljats en annan universitetsman, som såsom universitetslärare icke innehade ordinarie befattning. Det avgörande, från vilket statskontoret utgick, är emellertid 20 år gammalt. Den person, det gällde, hade sedan många år varit ordinarie läroverksadjunkt, varför det närmast gällde att fylla i hans tjänsteår, och han hade icke utövat en verksamhet av vetenskaplig art, som kunde jämföras med vad Ekholm presterat.

För min del anser jag att Ekholm borde erhålla pension enligt det förslag, som framställts av det större akademiska konsistoriet och universi-

tetskanslern. Då emellertid ett förslag i denna riktning icke har utsikter att vinna bifall, föreslår jag härmed att Ekholm erhåller pension som om han vore läroverkslektor, d. v. s. enligt lönegrad Ca 30. Detta skulle innebära att Ekholm erhöles en pension av 9 912 kronor före 67 års ålder och därefter 9 120 kronor. Tilläggs pensionen skulle komma att utgöra (9 912 — 7 224) 2 788 kronor till 67 och (9 120 — 6 468) 2 652 kronor efter 67 års ålder.

Med stöd av vad jag ovan anført får jag alltså i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 77 föreslå,

att e. o. bibliotekarien vid universitetsbiblioteket i Uppsala, professorn Erik Eskil Gunnar Ekholm, må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid uppbära — utöver honom författning senligt tillkommande pension — en tilläggspension från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. till sådant belopp, att hans sammanlagda pensionsförmåner uppgå till hel pension för lönegraden Ca 30.

Stockholm den 17 mars 1949.

Å. Holmbäck.
